



SPEJDERNES MAGASIN

41. årgang

nr. 5 . maj 1957

Sct. Georgsbudskabet 1957 til spejderne

skrevet af Erik Jessen, leder af førertræningen

Det er Sct. Georgsdag igen —

Dagen fejres i tiden mellem to store spejderbegivenheder, festen til minde om 100-års dagen for spejderbevægelsens skaber, Lord Baden-Powell's fødsel — og jubilæumsjamboreen i England til minde om 50-års dagen for verdens første spejderlejr.

Som spejdere er I medlemmer af verdens største internationale bevægelse. I vil finde spejdere i praktisk taget alle verdens lande: I kan finde patruljer på vej over Grønlands is i hundeslæde, I kan finde enlige spejdere på nybyggersteder i det store og udstrakte, tyndt beboede Australien, I kan finde spejdere i verdens store millionbyer, hvorfra der er langt til en brugbar lejrplads, I vil finde spejdere på små øer i Stillehavet, i Saharas sol, i Afrikas jungle og i Sydamerikas store skove.

Alle disse spejdere aflægger i dag det samme løfte. De har samme lov, spejderloven, den lov, som B.-P. skrev for 50 år siden, og som meget minder om de gamle ridders love. Hver ridder havde sit lille følge af tro mænd, gerne en væbner og nogle svende, ligesom vi nu har patruljefører, patruljeassistent og spejdere.

Baden-Powell fortæller, at ridderne lagde vægt på, hver dag at gøre et eller andet, der kunne hjælpe eller gavne et andet menneske, og det gælder også for os, der er spejdere i dag. I gamle dage fandtes i mange spejderbælter — nederst i spændet foran — et lille hul. I dette hul var fastgjort en lille stump ståltråd, således at de to små spidser stak frem. Hvad gjorde det godt for?

Jo, hver gang spejderen fik en lille rift af denne tråd, skulle han huske den daglige good-turn. Baden-Powell foreslår, at man hver morgen binder et enkelt knob på ens lommestørklæde eller halstørklæde. Det må først løsnes, når man har hjulpet et andet menneske på en eller anden måde i dagens løb.

Der er 11 millioner drenge- og pigespejdere i verden. Der er 365 dage i et år. Gang de to tal med hinanden, og I vil forstå, at hver enkelt spejders daglige good-turn har betydning. Vi står alle i gæld til Robert Baden-Powell og verdens første fire patruljer: Ravne, Tyre, Ulve og Spover.

Gå hjem og bind et knob på dit tørklæde.

Erik Jessen.



I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af Henning Birch Jensen, Struer trop. Billedet er fra troppens sommerlejr på Bornholm.

Sct. Georgsbudskabet til spejderne	62	Spejderudstillingen: Vær beredt!	73
Brev til jamboree-deltagerne	63	Magasinets fotokonkurrence	74
Landsskovmandsturneringen	64	Frimærkeindsamlingen	74
Fra jamboree til jamboree	65	Junglentyt	75
Ungarnsindsamlingen	66	Sct. Georgsbudskabet til ulvene	75
Vi tager 2. kl. prøven	68	Banden på eventyr	76
En patruljelejrplads	70	Naturfredningsdagen	77
Kaktuspatruljen	72	Spejder-Tidende	78

TIL DE 800 HELDIGE

*Lederen af korpsets jamboreehold, THORKILD GLAD,
skriver til alle jamboree-deltagerne*

Det er naturligvis deltagerne i jubilæumsjamboreen i England til sommer, jeg sigter til. De vil blive formeret i **ca. 28 troppe** med hver sin tf og 2 ta. Under jamboreen vil troppene blive fordelt i **5 subcamps**, og der vil derfor blive en »divisionschef« for hver subcamp. Denne værdighed må dog deles med vore grønne kammerater, idet KFUM-spejderne formentlig møder med ca. 500 spejdere, og der vil naturligvis blive grønne og gule i hver subcamp.

Ideen med at dele de store nationale hold i subcamp er god, fordi det giver mere kontakt med holdene fra andre lande.

Vore jamboreertoppe vil så vidt muligt blive formeret sådan, at spejdere fra samme division kommer i samme trop. Dog bliver der muligvis tale om en særlig »orkestertrop«, idet Jan Gehl fra Godthåbdivisionen jo er ved at indøve et orkester med horn og trommer, som skal forbavse verden.

DEN STORE OPVISNING

Der vil blive en samlet **gymnastikopvisning** af hele det danske hold (KFUM incl.), et vældigt syn, og vi er så heldige at have den samme mand til at lede denne opvisning som i jamboreen 1929, nemlig DC for Sundby division, Johan Magnussen.

I vil få nærmere besked om, hvordan I skal »smugtræne«, og der vil under lejren på Gilwell Park blive lejlighed til generalprøver. Der skal derfor af hver deltager medbringes et par hvide gymnastikbenklæder, som bliver eneste påklædning under opvisningen. (Ingen sko). Ældre folk i korpset kan fortælle dig om dette opsigtsvæk-

kende shows virkning i jamboreen 1929, men dette her skulle gerne få alle beretninger fra 1929 til at blegne.

LEJREN PÅ GILWELL PARK

En stor oplevelse vil lejren på **Gilwell Park** blive. Gilwell Park er jo det internationale førertræningscenter skænket spejderbevægelsen af skotten Mac Laren, hvorfor som bekendt alle gilwellspejdere bærer Mac Laren-klanens mærke på deres tørklæde.

Gilwell Park er en dejlig landejendom ca. 30 km fra Londons centrum. Landskabet minder om Eremitagesletten med gamle, fritstående træer. Til Gilwell Park hører en stor lejrplads for londonspejderne. Den kaldes »Boys Field«, og det er der, man vil anbringe hele det danske hold, og vi vil kunne fylde pladsen ud med vore 1400 mand.

Vi får nok ikke lov til at betræde »the training ground«, **førertræningspladsen**, hvor gilwellpatruljerne, de berømte ugler, ravnene, spætterne, tyrene, skovduerne, gøgene og spoverne samt ulvene har haft deres faste lejrpladser gennem mange år, men du får nok lov til at kigge derind. Og du vil sikkert få lov til at se Gilwell Parks samlinger og tropslokaler m. v.

Du vil få at se **bøffeltøren**, udskåret og sat til minde om den ukendte londonspejder, der ved sin hjælpsomhed overfor en ukendt amerikaner bevirkede, at spejderbevægelsen ind-

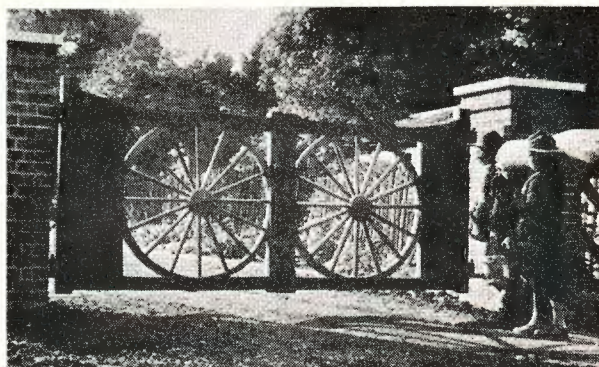
førtes i Amerika, du vil se B.-P.'s **campingvogn**, den han fik foræret af alverdens spejdere i 1929, og du vil se den store lejrplads med »Maoriporten«, skænket af de newzealandske spejdere.

Du vil undres over, at »Boys Field« er forsynet med svømmebasin og overdækket lejrplads, du vil betragte bombehullerne fra krigens tid, fyldt med det slimede vand, med en hemmelig gysen, og du vil tage lære af opslagstavlens alvorlige formaning: »All the dogs in the neighbourhood are underfeed (or seems to be). We hate to see you starve, so please take care of your meat.« Lad dette blive din første træning i Engelsk til turen, ordbog må gerne benyttes.

Gilwell Parks mangeårige Camp Chief, **J. S. Wilson**, har bebudet at ville besøge os på Gilwell Park, og naturligvis er vi sikre på at få besøg af **John Thurman**, den nuværende leder af Gilwell Park.

Begge er erfarne specialister i lejrsport og alskens anden spejdersport, så I vil nok se at yde jeres bedste ved lejrindretning m. m. og ikke mindst ved godt samarbejde og god ånd og tone, som jo er det allervigtigste.

Det ydre skal også være i orden.



Den australske låge i Gilwell Park.

I vil få ensartede tørklæder udleveret fra korpset, og de bør bindes med råbåndsknob. Sørg for, at hatten er velpresset, og at de korte bukser ikke er for korte. (Ca. 6 cm over øverste kant af knæskallen, når du står ret op.) Alt for mange er kommet ind på at flage på halv stang eller at ligne vandrefuglene ved at smøge bukserne yderligere op. Alle opslag vil blive »slået ned« med hård hånd.

Strømpeopslagene i divisionsfarven vil der derimod blive set mildt på. Rygsække og oppakning kan ikke blive ensartede, men må være velpakkede. Sørg for, at al personlig udrustning kan bæres på ryggen. Jamboreetroppen sørger for lejrudstyret.

Tag så lidt med som muligt, men sørg alligevel for så rigeligt, at du altid kan være pæn og ren i tøjet, og er du musikalsk, vil lettere musikinstrumenter virke oplivende.

Iøvrigt vil du få sendt en udførlig »brugsanvisning« senere.

AFREJSE OG HJEMKOMST

Lad mig blot skitsere, at det foreløbige program går ud på, at man ankommer til Padborg onsdag den 24. juli om aftenen.

I vil blive indkvarteret i en ekstra togsamme, der er opstillet til jer, og tidlig næste morgen vil I blidt blive vækket og flyttet over i det rigtige tog, der straks afgår sydpå. Fredag middag skulle vi være på Gilwell Park, lørdag, søndag og mandag skulle bruges til londonbesøgene, og tirsdag den 30. juli går det videre til jamboreelejren. Tirsdag den 13. august rejser vi fra lejren, og onsdag den 14. august skulle vi være hjemme igen. Skulle der ske ændringer i dette, får I direkte besked.

Medbring så det gode humør, som vi danske selv påstår, vi er berømt for, og som ingen vanskeligheder skal kunne slå ned.

Vel mødt i Padborg.

Thorkild



LANDSSKOVMANDSTURNERINGEN

Opgaver for maj

- 1) Division eller distrikt arrangerer **2 mands hike med 20 km vandring** til fælles bivakplads. Der laves primitiv mad. Hikens formål er, at skovmændene i fællesskab **opfører et større pionerarbejde**. Rapport over hiken indføres i logbogen.
- 2) Hver skovmand indfører i logbogen sin **opfattelse af spejderarbejdets mål**, samt nævner de **midler** vi anvender.
- 3) **Logbogen**, hvori der er ført rapport over alt skovmandsarbejdet i trop og division under udtagelsesturneringen, **afleveres senest 20. maj** til KASK eller DASK efter at være attesteret af TF.

Skovmænd

Så starter slutspurten i første del af korpsets landsskovmandsturnering. Opgaverne for denne måned finder I oven over, og som I ser, er der lagt op til den helt store og for skovmænd værdige afslutning. Efter de foregående måneders opgaver for de enkelte hold slutter vi nu af med en virkelig stor fælles opgave, hvor I får lejlighed til at udføre et rigtigt gedigent stykke pionerarbejde sammen med divisionsens eller distriktets andre skovmænd. Desuden skal logbøgerne afsluttes og afleveres. Mellem linierne i disse bøger kan vi læse meget om det skovmandsliv, I har ført, og vær sikre på, at vi kender jer godt gennem dem, den dag vi mødes til den afsluttende turnering på Hylkedam. I bøgerne skal I også nedfælde nogle ord om jeres opfattelse af korpsets mål og midler. Det er ikke nogen højvidenskabelig redegørelse, vi beder jer om, men blot nogle jævne ord om spørgsmålet, sådan som I ville fremstille det over for en skole- eller arbejdskammerat.

Som tidligere meddelt vil alle de hold, der på tilfredsstillende måde har gennemført første del af landsskovmandsturneringen, også

kunne deltage i den afsluttende turnering på Hylkedam, hvor den endelige kamp om, hvem der er landets bedste skovmandshold, skal udkæmpes. Desuden vil det hold, der bedst har gennemført første del, få en præmie overrakt af korpset.

Snarest efter 20. maj vil divisionerne meddele skovmandsholdene, om de har gennemført første del af turneringen på tilfredsstillende måde og altså kan gå videre til turneringen på Hylkedam. De fleste af jer har vel allerede fået ordnet det således, at I kan få ferie i den pågældende uge, men hvis enkelte er kommet lidt sent på det, er det nu ved at haste. Tal med jeres arbejdsgiver, eller hvis I tror det er bedre, så bed troppen eller divisionen om at spørge for jer.

Tidspunktet for den afsluttende turnering er, som I véd, fra tirsdag d. 15. til lørdag d. 19. oktober, og falder altså i skolerens oktoberferie. Det bliver en turnering, som deltagerne længe vil mindes; der bliver spænding, og der bliver opgaver, der kræver alle jeres kræfter. Det bliver en turnering for de bedste af Danmarks spejdere, det bliver nemlig en turnering for skovmænd!

Vel mødt på Hylkedam!

Med skovmandshilsen

Thorkild, Buhl, L. P. og Preben.

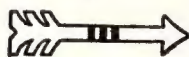
Fra JAMBOREE til JAMBOREE



OLYMPIA, LONDON
1920



ERMELUNDEN, KØBENHAVN
1924



ARROW PARK,
BIRKENHEAD
1929



GÖDÖLLŐ, UNGARN
1933

Jubilæumsjamboreen bliver den niende internationale spejderjamboree, og det er den tredje, som afholdes i England.

Den første verdensjamboree blev afholdt i Olympia i London. Det var oprindelig meningen, at den første jamboree skulle have været afholdt i 1917, nemlig ti år efter spejderbevægelsens start, men på grund af den første verdenskrig var det umuligt. Så først i 1920 kunne den første verdensjamboree se dagens lys.

På flere måder var den første jamboree forskellig fra en jamboree i dag. Olympia, som var rammen om jamboreen, var en kæmpemæssig udstillingsbygning, og i den var spejderne indkvarteret. Det betød også, at de fleste af de begivenheder, som var knyttet til jamboreen, foregik indendørs. Her fyldtes Olympias 22.000 pladser flere gange af et begejstret publikum, og der var nok at se på. Her skal blot omtales tre ting af det, der virkede mest imponerende både på alle de deltagende spejdere og på tilskuerne.

Det var kærre-forhindringsløbet, hvor Danmark sejrede så overlegent, at man gang på gang vejede vore sandsække om for at se, om det gik rigtigt til, endvidere tovtækningen, hvor Danmark vandt en overlegen sejr ved hjælp af en fin teknik og så et hold af kraftige spejdere, og endelig var det det øjeblik, da Baden-Powell udråbtes til verdensspejderchef.

Hele arenaen var stopfuld af spejdere, hele tilskuerpladsen propfuld af publikum, og i kongelogen — midt i det hele — stod Baden-Powell. Tanken var vist, at B.-P. skulle modtage udnævnelsen under højtidelig stilhed, men af en eller anden grund brød hele ceremoniellet sammen. Ingen anede hvorfra signalet kom, men pludselig gik der panik i de samlede titusinder. De råbte og skreg og sang og lo og græd og kastede hattene op i luften i en fuldkommen begejstringsrus.

B.-P. gav denne »lejr« navnet jamboree. Ordet havde han lært at kende i Sydafrika, men kun ganske få mennesker i England kendte det. Ordet betyder: Mange krigere fra mange stammer samlet til fredelig kappestrid. — Nu kendes ordet jamboree overalt, og det uanset hvilket språk, der tales. Da B.-P. blev spurgt: Hvorfor ordet jamboree? så svarede han: Hvad skulle jeg ellers kalde det?

Siden 1920 er syv andre verdensjamboreer blevet afholdt. Den 2. her i Danmark, det var på Ermelunden i 1924 (5.000 deltagere); den 3. i Birkenhead, England, 1929 (30.000 deltagere); den 4. i Gödöllő, Ungarn, 1933 (25.000 deltagere); den 5. i Vogelenzang, Holland, 1937 (27.000 deltagere); den 6. i Moisson, Frankrig, 1947 (25.000 deltagere); den 7. i Bad Ischl, Østrig, 1951 (13.000 deltagere) og den 8., Niagara-on-the-Lake, Canada, 1955 (11.000 deltagere).

Ved den sidste jamboree, som B.P., verdensspejderchefen, deltog i, før han døde, sagde han:

»Denne store jamboree vil have en livsvigtig og meget langtrækkende virkning verden over i fredens sag, og derfor forpligter I jer alle her i denne store forsamling af unge at gøre jeres yderste for at etablere venskab mellem spejdere fra alle lande.«



HOLLAND 1937

VOGELENZANG



NIAGARA-ON-THE-LAKE
CANADA
1955



BAD ISCHL, ØSTRIG
1951



MOISSON, FRANKRIG
1947



Det store øjeblik: Pengene afleveres. Forrest Erik Bach, PF Bjørn Nitschke og DC Jens Hvass.

Vor udmærkede redaktør, **Skotte**, har bedt mig skrive lidt om indsamlingen til Ungarnshjælpen, og nu skal I høre:

Mandag den 4. marts ringer »**Ras**« fra Skagen her til Hjortesædet midt i Rold skov og meddeler, at hans patruljeførere kræver et stafetløb med penge til ungarnerne og beder mig ordne sagen. Helt i orden. Den 6. møde her med generalstaben. Planerne udkastes. Vi må have en bankbus gennem landet, Oves sanktion og radiohusets indforståelse.

Telefoner og telegrammer ryger landet over. Skrivemaskiner gløder — cirkulærer indtelefoneres til den små **Jytte** på korpskontoret. Det Danske Spejderkorps sættes i højeste alarmberedskab under mottoet: »Alle mand af gårde.«

Natlige møder, underudvalgs-møder, køreplansberegninger. Ju-

stitsministeriet, politiet og mange andre instanser kontaktes. Stor imødekommenhed alle vegne — for det gælder jo ungarnerne. — —

Endelig er alt i orden. Bankbus-sen er stillet gratis til vor rådighed

AF
JENS HVASS
★

af de nordjyske provinsbanker, endog med kyndigt mandskab. To skarpt bevæbnede færdselsbetjente er ankommet fra København.

Fredag eftermiddag tages ruten Hjørring, Sæby, Aalborg og Skagen lægger flot for med 2.553,70 kr.

Lørdag morgen kl. 7 startes atter fra Budolfi Plads i Aalborg, og så går det med højeste tilladelige fart ned gennem Jylland.

Bankbussens mandskab organise-

res. Vor divisions kasserer, **Alfred Nielsen**, sidder klar ved et for tilfældet og gratis indrettet fint tællebord. **Jess** har indstillet sit filmkamera foran vindspejlet og passer højtaleren og musikken. Redaktør **Ole** indretter sig til at tage imod fremmødte pressefolk. **Frederik** og **Gitten** sidder ved skrivemaskinen for at registrere, hvor pengene kommer fra. **Mølbak** er klar til at ordne småmønterne og »ham der trykkede på knappen« **Pf Bjørn Nitschke** fra Skagen er villig til alt ordonnansarbejde — og den gamle Kronhjort har som sædvanlig fået de andre til at bestille noget for at bevare »det store overblik«

I Randers møder **Jørgen Bøje** med 3.380 kr., der ankommer i en stor middelalderkiste, trukket af de kendte . . . jeg tror, ungarske heste — i gamle dage var det Knapstruppere!

SPEJDERNE INDSAMLER 100.000 KR.



Jan Gehl foran Godthaabsdivisionens orkester. Divisionskasserer Alfred Nielsen og Jens Hvass (uniformen er under trøjen) foran bankbussen.

9,45. Århus. **Per Zachø** møder med kun 875 kr., men det er de Århus-spejderes personlige bidrag. Forklaring: Spejderne havde for kort tid siden indsamlet 23.000 kr. til Ungarerne! — Fra Vestjyske division møder **DC Wittusen** med sin søde kone og med 3.161 kr. Sådan går det slag i slag ned gennem Jylland, og alle steder bliver vi modtaget med smil og glæde og med gode ønsker på vejen mod København.

Da vi ruller over Lillebæltsbroen, er der 25.910,84 kroner i kassen. Altså 26.000 kr. fra Jylland. Hvad skal vi sætte Fyn til og hvad Sjælland? Har københavnernes nu rigtigt lagt sig i selen? Vi regner — vi skønner — vi vædder — vi håber — og så kører vi videre.

Søspejdere står opstillet i Middelfart. I Odense hilser vi på **Svend Buhl**. Fyn gav 9.352 kr. — indbefattet 1000 kr. fra **Børge Davidsen** i Odense. Han gav pengene for en lidt for hårfager ingeniørs manke. Den slags smitter jo.

Gule ærter på færgen sammen med færdselspolitiet og chaufføren, som nu alle er helt med på holdet og mere eller mindre gamle spejdere — dem render man nu på næsten alle vegne.

Korsør — Slagelse. **Svend Ranvig** møder op i Sorø med en af mine hvalpe fra i sommer og med — hold jer fast — skriver Eet hundrede og ni ti kroner. — Jeg så godt, at hvalpen havde halen mellem be-

nene. Svend undskyldte sig med, at Sorø lige havde slået Ryesgade i Ungarnsindsamlingen, og at de Sorøborgeres lommer derfor nu var — åh så tomme!

Ringsted og videre til Roskilde, hvor der var opløb, og hvor der gled 2.300 kr. i kassen.

Kan vi nå til Rådhuspladsen til kl. 20 dut? Jo, minsandten. Under rådhusklokketklang og med fejende hornsignaler fra bankbussens tag ruller vi ind i et virvar af spejdere i bengalsk belysning.

Vi havde 43.635 kr. i bussen, og stor var vor glæde, da **Mogens Cold**, som navnet kan formode, meget frysende kunne klappe, at han lå inde med 53.925 kroner — hvoraf **34.419 kr. fra København og Frederiksberg distrikt** og resten fra omegnsdivisionerne, Frederiksborg og Sydsjællands distrikter.

Hurra og bravo! 97.560,32 kr. ialt.

Før bankbussens ankomst havde Rådhuspladsen dannet rammen om divisioners og troppes festlige aflevering af penge. Præcis kl. 18,30 åbnedes show'et med Godthaabsdivisionens landskendte orkester. Politiet var mødt op med radioanlæg, og mandskab fra Falck mødte med katastrofebelysning, og Københavns Rådhus holdt længe åbent for at kunne levere strøm. Fra 18,30 til 20,00 strømmede pengene ind. Holger Danske ulvene mødte med Holger Danske selv siddende på en kærre, Brønshøj måtte have en hest med til at bære pengesækkene, Ny-

boder havde tjent 1240 kr. ved skopudsning, HKD havde 2870 kr. i en oplyst glaskiste. Den største indbetaling kom fra Bernstorff division, 7.485 kr., beskedent afleveret af **Torben Wolff** i civil. (Stærkt forkølet. Red.) Den største indbetaling fra København og Frederiksberg distrikt, 6.908 kr., kom fra Axelstad, der marcherede frem med kærre, musik, fakler samt danske og ungarske flag. Vesterbro og Sønderbro mødte med forenet orkester, og Sørovere fra Frederiksborg amtsdistrikt kom med **L. P.** i spidsen med 6.008 kr. Rådhuspladsen sydede, spejdere sang og optrådte.

Østerbros søspejdere kom med en mindre sørøverkiste, båret ved hjælp af stænger på skuldrene af 4 spejdere, på samme måde kom en afdeling med en stor sæk, båret af flere spejdere.

Preben Ollendorff talte i højtaleren. **Greisen** strålede af glæde i den kendte tætknappede uniform fra begyndelsen af dette århundrede, og farverige spejderorkestre lærmede »Tatoo« — »Tatoo« o. s. v.

Og så gik det i optog til radiohuset med Godthåb, Sønderbro og Vesterbros orkestre med 12 mands front i spidsen.

Alle de heldige, der blev lukket ind i kæmpehuset, mærkede, at her var nerver på, og fandt samtidig ud af, at penge kan være noget så modbydeligt tunge, når der bare er nok af dem.

Naa, vi holdt orden på mandskabet, satte vogter ved skatten og blev placeret i Studie 2 sammen med gøglere og kunstnere af enhver art og med god udsigt til fine fjernsynsapparater. (Læs videre side 77)

TIL UNGARNSHJÆLPEN



2. klases prøven



Ved ATLI, PLØK og SKOTTE

8) a. Med tilbundne øjne binde de i spejderprøvens pkt. 6 anførte knob (råbåndsknob, flagknob, dobbelt halvstik, slyngestik, tømmerstik og fiskerknob), samt slå bardunstik, kærlighedsknob, pælestik og trompetstik og vise anvendelse af samtlige knob og stik.

De 10 knob og stik, som skal kendes til 2. klasesprøven, er vist på tegningen, og ved hjælp af den, en stump tov samt en vis portion tålmodighed kan du lære dig selv at slå dem. Men det bedste er naturligvis at få dem vist og øve sig i at slå dem ved patruljemøderne. Tal med din patruljefører om det.

Du må øve dig meget for at kunne binde knobene uden tøven med tilbundne øjne. Du vil måske indvende, at du i praksis aldrig vil få brug for at slå knobene med bind for øjnene. Meningen er imidlertid, at du skal kunne slå dem i mørke, og det kan du jo meget nemt få brug for, måske i en kritisk situation, hvor det gælder om at handle hurtigt og rigtigt.

Det er ikke nok, at du kan de 10 knob og stik; du må også vide hvor og hvorledes, man kan anvende dem. Her er nogle eksempler på deres anvendelse:

Råbåndsknob benyttes til at binde to lige tykke tove sammen.

Flagknob anvendes til at binde to reb af forskellig tykkelse sammen samt til at fastgøre en tovend i et fast øje, f. eks. når flaglinen skal gøres fast til flaget.

Dobbelt halvstik bruges når man skal gøre et tov fast omkring en træstamme eller en pæl, f. eks. ved fortøjning af en båd. Dobbelt halvstik benyttes også til at fastgøre tovet ved afslutningen af en besnøring.

Slyngestik benyttes til at fastgøre et tov, som er lagt dobbelt, til en pæl eller en ring. Det bør kun anvendes, når der er træk i begge parter af rebet. Slyngestikket benyttes bl. a. til at fastgøre

tovet ved begyndelsen af en besnøring med dobbelt part.

Bardunstik er en løkke, som man indenfor visse grænser let kan forlænge og forkorte efter behov. Det kan f. eks. bruges på en bardun i stedet for bardunstrammer.

Pælestik er et fast øje, som f. eks. kan benyttes til at gøre en fortøjningstrosse fast til en pæl eller en pullert. Pælestikket kan desuden anvendes ved livredning. Derfor må du også kunne binde det rundt om livet på dig selv — også i mørke.

Trompetstik benyttes til at forkorte et tov, som man ikke vil skære over, men det holder kun så længe, der er træk på tovet.

Tømmerstik bruges til at binde tovet rundt om en træstamme el. lign., som man vil hejse op eller fire ned. Desuden benyttes det til fastgørelse af tovet, når man begynder en besnøring.

Fiskerknob bruges til at binde tove af forskellig tykkelse sammen, men kan også benyttes, når to stive og våde tove af samme tykkelse skal forenes.

Kærlighedsknob benyttes til at danne et fast øje. Da tampen kan skæres af tættere ved knobet, end når man benytter pælestikket, egner det sig specielt til flettet tovværk (redningsreb), som ikke kan splejse.

8. b. Finde og reparere en punktering på en cykel.

Når du skal finde og lappe hullet i en punkteret cykelslange, bør du gå systematisk frem for ikke at

gøre arbejdet mere besværligt end nødvendigt. Det vil derfor være formålstjenligt at benytte følgende fremgangsmåde:

a) Hvis du ligefrem kan høre, hvor luften strømmes ud, kan du straks gå i gang med reparationen. Ellers bør du først se efter, om det er ventilen, som lækker. Det ses ved, at man gør enden af ventilen fugtig, og dannes der da en luftblære, må ventilmummet skiftes.

b) Hvis ventilen viser sig at være i orden, ser du efter, om der i dækket sidder et søm, en tegnestift, en skarp sten eller noget andet, som kan have forårsaget punkteringen. Hvis det er tilfældet, slipper du antagelig for at tage hele slangen ud og at lægge den i vand for at finde hullet.

c) Giver denne undersøgelse intet resultat, pumper du slangen op og drejer hjulet langsomt rundt samtidig med, at du lægger øret til for om muligt at høre, hvor luften siver ud.

d) Lykkes det ikke at finde hullet på denne måde, må du tage slangen ud. Når slangen er pumpet op, kan du måske høre, hvor hullet er, eller mærke det ved at føre slangen forbi dine læber, stykke for stykke.

e) Lykkes det heller ikke at finde punkteringen på denne måde, må slangen i vand, og da skal hullet nok vise sig. Men undersøg hele slangen nu du har den i vand. Det er så bitterligt at opdage, at slangen er stadig læk, når han har fået lagt den på plads!

f) Mærk hullet (eller hullerne) af, tør slangen af og rens rundt om hullet med sandpapir. Hvis du ikke har en lap, der passer, må du klippe en større lap til, men husk da at runde hjørnerne af. Lapper med skarpe hjørner rives nemlig lettere løse. Smør derefter solution rundt om hullet på et areal, som er lidt større end lappen, og lad det tørre et øjeblik. Riv så hinden af lappen og tryk den fast over hullet.

Næste nummer af
SPEJDERNES MAGASIN
udkommer
DEN 20. AUGUST

Redaktionen slutter onsdag den 10. juli

g) **VIGTIGT:** Inden slangen lægges på plads i dækket, må du føle efter med fingrene indvendig i dækket hele vejen rundt. Hvis du derved finder søm, sten eller andre ting, som er gået gennem dækket, må de naturligvis fjernes; ellers vil de jo hurtigt punktere slangen igen.

h) Læg derefter slangen på plads, men pas endelig på at den ligger glat over det hele, og at den ikke kommer i klemme mellem fælgen og dækket. Ellers risikerer du, at slangen eksploderer! Når slangen er lagt ind i dækket, bør du pumpe lidt luft i den og derefter banke dækket med hånden hele vejen rundt for at få slange og dæk til at ligge rigtigt.

i) Pump slangen op, saml pumpe og lappegrejer sammen — og du kan køre glad videre!

Men dette er **TEORI** Du skal vise, at du kan gøre det i **PRAKSIS**!

8) c. Kende sine personlige mål og anvende disse i praksis.

Du vil meget ofte komme ud for at skulle måle et eller andet, uden at du har et målebånd eller en må-

lestok ved hånden. Men i de fleste tilfælde vil du kunne klare dig ved hjælp af dine personlige mål. Dem bør du derfor altid kende, men husk at kontrollere dem en gang imellem. Du vokser jo. Du bør i hvert fald kende følgende mål:

- Højde, med fodtøj.
- Spændvidde fra fingerspids til fingerspids, hvilket i reglen er omtrent det samme som højden.
- Rækkevidde opad, med hælene på jorden.
- Underarmens længde fra albue til fingerspidser.
- Armens længde fra armhule til fingerspidser.
- Højre hånds spændvidde fra tommelfingerens spids til lillefingerens spids.
- Fodens længde, med fodtøj.
- Længde og bredde af det yderste led af tommelfingeren.
- Håndens bredde ved roden af fingrene.
- Længden af et normalt skridt samt antallet af løbe- og gåskridt på 100 meter.
- Antallet af pedalomdrejninger på 100 meter — hvilket naturligvis ikke er et personligt mål

i egentlig forstand, men alligevel hører naturligt sammen med de ovennævnte mål.



8) d. I praksis vise anvendelse af telefon, telefonhåndbøger og rejseliste. Udfylde postanvisning, adressekort og telegramblanket.

I telefonbogen kan du læse dig til, hvorledes telefonen skal benyttes, så det vil vi ikke gentage her. Vi vil blot minde dig om, at du altid skal tale tydeligt, at du, når modparten tager telefonen, straks skal sige dit navn og hvem, du ønsker at tale med, samt at du ikke kan nøjes med at sige hallo, når du bliver ringet op, men må sige dit navn. (Vi slutter først næste gang).

På de følgende 2 sider har Fritz Bay tegnet en patruljelejrplads. Du kan med udbytte studere den — også hvis du skal til jamboree. Der er engelsk tekst!

<i>Råbåndsknob</i>	<i>Flagknob</i>	<i>Dob. halvstik</i>	<i>Slyngestik</i>
<i>Bardunstik</i>	<i>Pælestik</i>	<i>Trompetstik</i>	
			2. KLASSES-PRØVEN:
<i>Tømmerstik</i>	<i>Fiskerknob</i>	<i>Kørlighedsknob</i>	<u>KNOB</u>
			<i>A</i>

Patrol flag

Wood-shelter

Shoe scraper

Axe in
chopping block

Two uprights
and a cross bar

Fire place

Kitchen table

-en patrolje



Patrol flag

Wood-shelter

Shoe scraper

Axe in
chopping block

Two uprights
and a cross bar

Fire place

Kitchen table

-en patruljelejrplads

Shoe rack

Food box

Turf

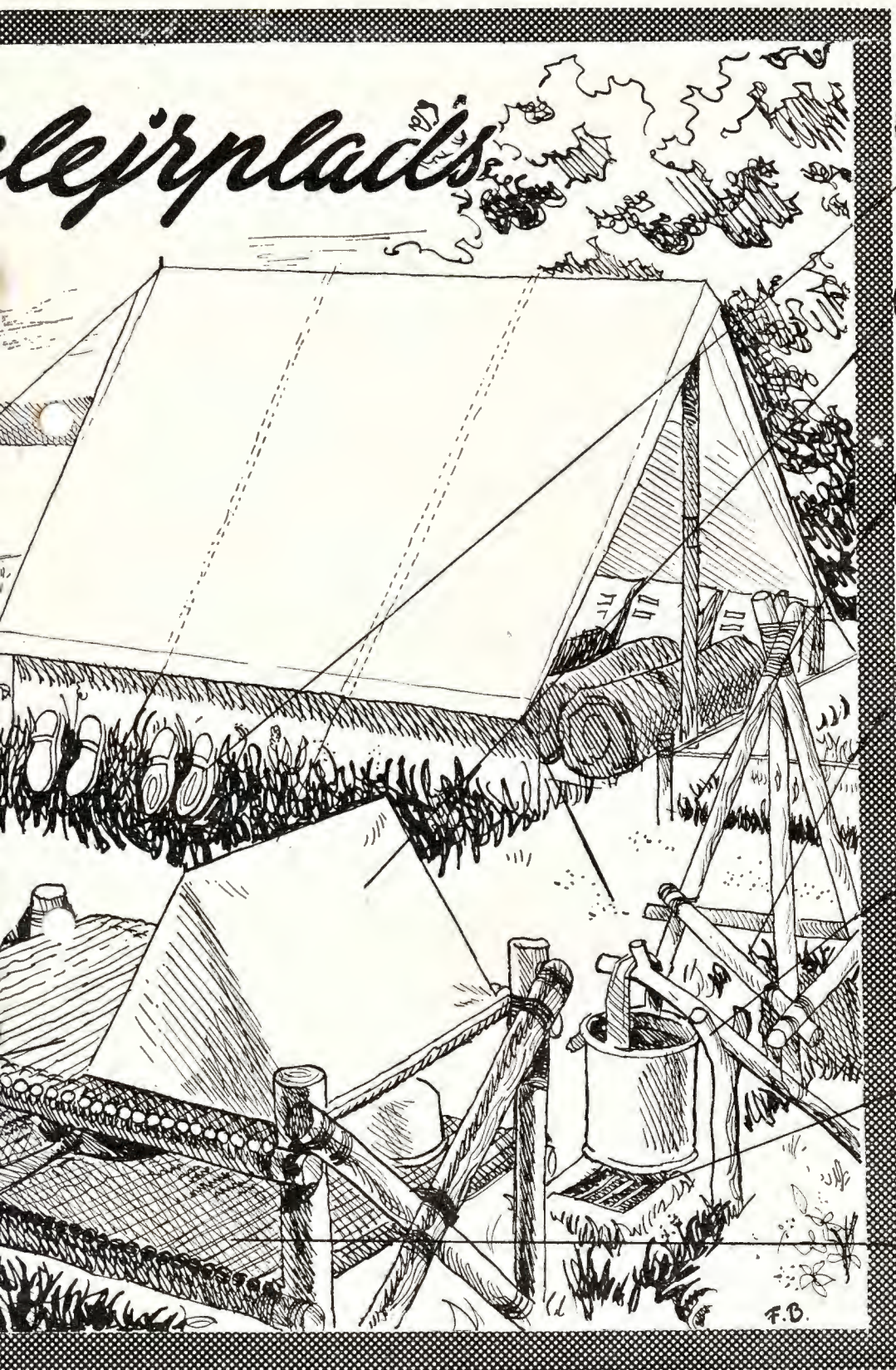
Garbage pit

Canvas
water buckets

Wicker Cover

Shelf
to cooking sets

leirplads



Shoe rack

Food box

Turf

Garbage pit

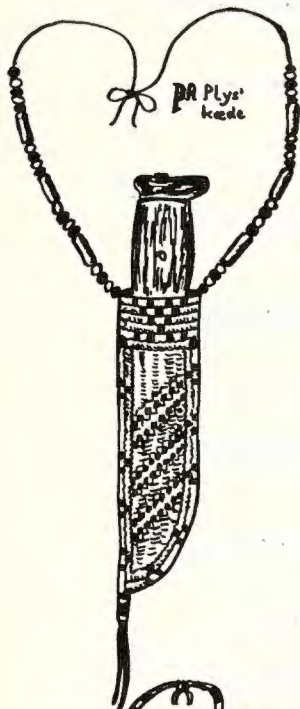
Canvas
water buckets

Wicker Cover

Shelf
to cooking sets



KAKTUS-patruljen



»Hvor der er indianere, er der halskæder, og de er lavet af så godt som alting, der kan bores igennem, eller der kan blive bundet om. Frø, nødder, skaller, kløer, ben og alle slags perler bliver brugt. De kostbareste er fremstillet af sølv og turkis

Så hver gang du finder et heste- eller kranie, tager du de gode tænder ud. De kan gennembøres og bindes sammen med perler, frø eller andet. Måske får du brug for en sådan kæde.»

Sådan stod der i vort tropsblad i januar, og vi havde allerede lugtet lunt, da »bom-ben« eksploderede i næste nummer. Patruljekonkurrencen løb af stabelen den 1. februar, og hver patrulje skulle i løbet af konkurrencens tre måneder — foruden de øvrige opgaver — fremstille indianerudstyr til »indianerdragten« i sommerlejren. og herunder krævedes der, at hver mand skulle lave en fiks og farverig, men billig halskæde.

Vi havde ved flere patruljemøder talt om indianere og deres tøj og andet udstyr, som vi skal bruge til sommer. Nu var vi nået til det tidspunkt, hvor halskæderne skulle afleveres for at tælle med i patruljekonkurrencen.

Det var nogle flotte kæder, syntes vi selv. Ja, det var svært at sige, hvis der var den smarteste. Vi skulle nu hver især fortælle om, hvordan vi havde lavet vores kæde.

Stubbe havde fundet en flad flintesten og hamret den i facon. Det var ret vanskeligt, fordi den splintrede så let, så hvis man ikke passer på, ryger der hurtigt for meget af. Kæden havde han lavet af blommestene og hasselnødder, der var gennemboret og malet i stærke farver. Original og primitiv!

Plys havde lavet en kombineret halskæde og dolkeskæde, idet han havde set på billeder, at flere indianere gik med deres kniv i en skede om halsen. Selve kæden var lavet af billige plasticperler (moderne indianer!). Skeden var god og solid. Selve »rammen« var af kraftigt læder, ekstra forstærket i spidsen og »skaeresiden«. I rammens midte dækkede et tyndt stykke læder bladet, og udenpå dette var der et tæt fletværk af små bitte perler. Et kolossalt arbejde. Skedens spids var smykket med et par totter rigtigt menneskehår! Skalp.

Krølle havde faktisk fulgt opfordringen i tropsbladet. Men da man jo ikke ligefrem går og falder over kranier her i landet, måtte

han hen på slagteriet for at skaffe sig nogle »pløkke« til sin kæde. Og det lykkedes virkelig at få nogle flotte, store hestetænder. Som han sagde, da han viste os sin kæde: »Her skal I se alle tiders største hestegrin.« Jo, den var god nok, selvom der var lidt langt mellem tænderne. Disse mellemrum var udstyret med ting, der også var skænket af naturen, nemlig tørrede frø — syet på en fiskesnøre. Den er særpræget, lige noget for vores tropsfører.

»Malerisk og smuk kæde, går for højeste bud,« sagde Top med »sælgerstemme«, da han fremdrog sit smykke. Den var flot, men den var også sammensat af købte perler, der var sat fikt op med læderstrimler imellem. Selve »nakkestykket« var en kraftig lædersnøre, der var malet i friske farver.

Kviks halskæde var noget mere almindelig. Det var blot en perlekæde i mange farver, dog med et lille lædermærke med hans totem fastgjort på midten.

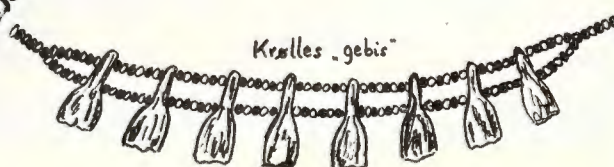
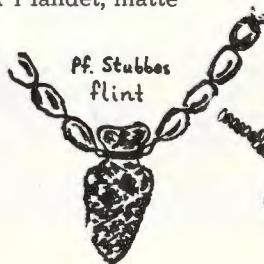
»Nå, du har nok spist fjerkræ i den senere tid,« udbrød Stubbe, da han så Spurts arbejde. »Ja, er du vild mand, sikke' et arbejde for at få fat i de her knogler. Jeg har i de sidste måneder styrtet rundt til alle de mennesker, som jeg opdagede skulle have noget med fjer. Så jeg har en hel pæn samling af knogler derhjemme. Men det var lige ved at knibe med at skaffe noget. I kan tro, jeg kiggede langt efter fugleskeletterne henne på skolen, men dem lod jeg da heldigvis stå,« grinede Spurt. Hans kæde var udelukkende lavet af fint afskårne og pudsede rørknogler, der var sat ind på en stærk snøre. Imellem hver knogle var der en sort træperle. Jo, denne kæde var virkelig en Kaktus værdig.

Hver mand i patruljen havde gjort sit og løst opgaven så godt som muligt, og hvad der var lige så vigtigt: **Opgaven var løst til tiden!**

Kaktuspatruljen kan således med sindsro slutte konkurrencen og roligt afvente resultatet. Roligt? Ja, for vi har under hele dysten gjort, hvad vi kunne og lidt til, så skulle en af de andre patruljer vinde den eftertragtede sølvplade, er det ikke fordi, vi er dårlige, men fordi de er bedre. Og så har vi jo kun ét at gøre: At hænge endnu mere i, stå sammen og dygtiggøre os yderligere. **Vi skal videre frem.**

Med spejderhilsen

Kaktuspatruljen





DEN 31. MAJ

RYKKER SPEJDERNE IND I »DEN FRIE«!

Læste du rigtigt? — Skulle der ikke have stået, at spejderne rykker *ud* i det frie? — For det er da det, vi normalt gør på denne årstid, ja de flittige og dygtige patruljer er allerede begyndt på lejrlivet for længe siden.

Nej, overskriften er rigtig nok. »Den frie« er nemlig navnet på den udstillingsbygning, der ligger ved Østerport station i København, og i dagene fra 31. maj til 2. juni vil bygningen vrimle med spejdere og ulve. Da vil den blive rammen om en stor spejderudstilling, og det er Østerbro division, der har valgt denne særlige form at fejre jubilæet på — iøvrigt som eneste division i landet.

HVORDAN FIK MAN IDEEN?

Det er ikke første gang, spejderne på Østerbro holder udstilling. For 16 år siden — i juni 1941 — rykkede divisionen også ind i »Den frie udstilling«'s bygning, og udstillingen blev en stor succes. Gamle spejdere vil endnu huske den flotte portal — en kopi af indgangen til den danske lejr i jamboreen i Holland i 1936, og blandt de mange tusinde gæster var også den daværende kronprinsesse Ingrid.

Det er et stort og omfattende arrangement at holde udstilling i København, men Østerbro division har ikke ladet sig afskrække af arbejdet.

»Hvad er baggrunden for udstillingen?« Vi retter spørgsmålet til den mand, der har taget initiativet, og som i mange måneder har trukket i trådene: Divisionschef Otto Høffding.

»Det kom ganske naturligt,« siger O. H. »I efteråret drøftede vi indenfor førerkredsen, hvordan vi skulle fejre B.-P.'s jubilæumsår, og alle var enige om, at Østerbro division — som den største i København — burde gøre noget særligt. Vi valgte at holde udstilling, fordi

vi derved samtidig får lejlighed til at vise den københavnske offentlighed, hvad spejderne vil — og hvor langt man er nået i de snart 50 år, spejderbevægelsen har eksisteret i Danmark.«

»Er det ikke et mægtigt arbejde?«

— »Jo, det kan du tro, og det første, vi måtte gøre, var derfor at fordele arbejdet på en række udvalg. Siden efteråret har over 50 frøere og rådsmedlemmer — samt drenge — været i sving med de mange forberedelser, for det skal jo helst være en udstilling, hvor der bliver noget at se, og hvor der virkelig sker noget.«

HVAD FAR MAN AT SE?

Når man gennemser planerne for udstillingen, må man også indrømme, at der bliver noget at kigge på. Rundt i de 9 udstillingssale bliver der bygget 28 forskellige stands, der fortæller så at sige alt, hvad man kan ønske sig at vide om ulve, spejdere og rovere. Pigespejderne

er også inviteret med, og divisionens egne søspejdere møder med en særlig stand foruden det søspejderfartøj, der placeres foran udstillingsbygningen.

Der opbygges både et trops- og et floklokale med udsmykning efter alle kunstens regler; i en anden af salene findes en veritabel patruljelejrplads. Et sted får man at vide, og se, hvad en trop fortærer på en sommerlejr, og divisionens patruljer har i lang tid arbejdet med at lave modeller af alle mulige — og ikke mindst umulige — lejrarbejder.

Verdensspejderchefen bliver mindet ved en særlig B.-P.-væg med billeder og trofæer, og her findes også en kopi af B.-P.'s våbenskjold fra Frederiksborg slot. En stand med »souvenirs« vil sikkert vække speciel interesse. Her findes et udvalg af alle de udenlandske spejdermærker m. m., som spejderne i årenes løb har tiltusket sig på jamboreer og udenlandske lejre.



Østerbro-spejderne har travlt med at lave pragtfulde indianerdragter.

INDIANERNE KOMMER — OG GRØNLÆNDERNE MED

En af udstillingens sjoveste afdelinger bliver den indianerlejr, der skabes omkring en kunsthåndværkerstempel. Her vil medicinmanden regere i udstillingsdagene, og råbene fra de vilde krigsdanse vil lyde langt ud på Østerbrogade.

Vore spejderbrødre fra Grønland har sendt en specialudstilling herhen, og også udlandet kommer med — dog kun med »tavse« repræsentanter. På en særlig mannequinopvisning vil voksfigurer vise uniformer fra mange lande, og en af attraktionerne bliver en samling spejder-frimærker — udgivet i forskellige lande i anledning af spejderbegivenheder gennem årene.

På en arbejdende stand får man at se, hvordan man laver »tinspejdere« (i smag med tinsoldater) — og disse kan købes.

MEN DER SKER MERE END DET!

I tilknytning til udstillingen afholdes der — i samarbejde med færdselspolitiet — »cyklistprøver« for spejderne. Prøveturene starter og slutter ved indgangen til »Den frie«.

Og så bliver der en 3-etages bar, hvor ulve, spejdere og de voksne får hver deres etage. Gennem de 3 udstillingsdage vil der stadig blive underholdning, optræden og film.

VÆR BEREDT!

»Hvad hedder udstillingen?« spørger vi til sidst.

»Vi har kaldt den VÆR BEREDT — det er jo verden over spejdernes valgsprog. Udstillingen har vist, at vore drenge og førere har været beredt til at tage en tørn, og også offentligheden bør vide, at spejderbevægelsen stadig er beredt til at gøre en indsats for den opvoksende ungdom.

Vi er også beredt til at byde alle vore gæster velkommen — vi er sikre på, at der kommer mange, både fremmede spejdere, spejderforældre og interesserede — og alle de mange, der har lyst til at se, hvad der sker i troppe og flokke.

Så nu véd alle spejdere, der er i København i dagene 31. maj til 2. juni, at I må ind i »Den frie«, inden I drager ud i det fri på sommerlejre landet over. Men tag uniformen på, så koster det kun 75 øre at komme ind.

K. E. M.



Magasinets fotokonkurrence

For fotointeresserede

Dommerkomiteen består af Fritz Lerche, der er medlem af korpsledelsen, Emil Davids, Odense, som tidligere har skrevet om fotografering her i Magasinet, Atli Thostrup, der er en af Magasinets fotomedarbejdere, og Magasinets redaktør.

Præmieliste for deltagere under 18 år:

For det bedste billede er præmien en **LAMA-»TERYLENE« sovepose**, udsat af Lama fabrikken. Gruppe 1: 1. præmie: Kit-Kat tværsæk, 2. præmie: Slirekniv. Gruppe 2: 1. præmie: Kit-Kat tværsæk, 2. præmie: Stavlygte. Gruppe 3: 1. præmie: Silvakompas, 2. præmie: Slirekniv. Gruppe 4: 1. præmie: Silvakompas, 2. præmie: Stavlygte.

Endvidere udsættes der i hver gruppe en 3. og 4. præmie i form af en rulle film, størrelse efter ønske.

Præmieliste for deltagere over 18 år:

1. præmie: Blitzlampe, 2. præmie: Korttaske, 3. og 4. præmie: K. W. Gullers bog: Foto som hobby.

Det bemærkes, at for deltagere over 18 år gælder også de nævnte fire grupper, men præmieringen omfatter kun de fire bedste billeder. **Skotte.**

Konkurrencen er startet pr. 1. april og løber til 9. september, hvilken dag er den sidste for indsendelse af billeder.

Konkurrencen omfatter følgende fire grupper:

1. Instruktive billeder.
2. Situationsbilleder fra ture og lejre.
3. Landskabsbilleder.
4. Jamboree-billeder.

Bag på hvert billede må tydeligt anføres navn, alder, adresse samt hvilken gruppe billedet ønskes bedømt i. Der må gerne indsendes flere billeder til hver gruppe. Ingen billeder må være mindre end 6×6 cm. Indsenderen skal naturligvis selv have taget billedet, men behøver ikke selv at have fremkaldt film og kopieret billedet. Ønskes billedet retur, bedes frankeret svarkuvert medsendt. Spejdernes Magasin forbeholder sig ret til at benytte billederne her i bladet.

Frimærkeindsamlingen

er afsluttet, og du kan her se hvor mange frimærker, der blev indsamlet i de enkelte korps.

	uvaskede kg	vaskede kg
D.D.P.	459	1,8
D.D.S.	509,1	10,5
K.F.U.K. ...	377	7,1
K.F.U.M. ...	107,3	
K.F.U.M. t. a. formål 84 kg (uvask.)		

Ialt uvaskede: 1.536,4 kg,
vaskede: 19,4 kg.

Vi regner med, at der på 1 kg uvaskede frimærker går ca. 7.000 stk. frimærker, det giver 10.754.800 stk. frimærker. På 1 kg af de vaskede frimærker går ca. 35.000 stk. frimærker. Det bliver til 679.000 stk. frimærker. I alt er der indsamlet 11.433.800 stk. frimærker. Det er mange, men ikke nok til at nå det mål, vi har sat os. Vi må trøste os med, at der alligevel blev 13.780 kr. til brug i det internationale spejderarbejde i de lande, hvor midlerne er små, og hvor man gerne vil drive spejderarbejde.



Alle tolv

Kudu, Jens Aage Stauning,
Frie Fugle flok.
Gråbror, BF Ole Hasselbalck,
Holger Danske flok.
Numa, BF Erik L. Rasmussen,
13. Aarhus flok »Tectona«.



Mors dag

Som I sikkert allesammen husker, fejrer vi hvert år i maj måned Mors Dag, men hvad I sikkert ikke véd er, at Baden-Powell også har skrevet til ulvene om Mors Dag på et tidspunkt, da vi her i Danmark slet ikke fejrede denne dag.

B.-P. skrev en bog til ulveungerne, som han kaldte »Ulvebogen«. Heri skriver han følgende:

»Iste Westminster var een af de første ulveflokk, der opstod, denne flok valgte min søn Peter til sin fører, skønt han dengang kun var ca. 10 måneder gammel. Han overværede et flokmøde og gik ned langs rækken af ulveunger — (altså på armen af barnepigen).

Jeg tror, at een af de mest interesserede tilskuer var min gamle mor, hun var dengang i sit halv-



Sct. Georgsbudskabet til ulvene

skrevet af flokfører Tove Glahn, 2. Ordrup flok

Baden-Powell valgte ridderen Sct. Georg til ulvenes og spejdernes forbillede, fordi han drog ud i verden for at kæmpe for det gode og mod det onde.

Hvor Sct. Georg på sin vej traf nogen, er trængte til hjælp, var han straks parat, og det var lige meget, om det var dyr eller mennesker. Han ventede aldrig hverken på tak eller belønning for det, han gjorde.

Men det var ikke bare i gamle dage, at der levede den slags mennesker.

Kender I Albert Schweitzer? — Sikkert ikke allesammen, det er en berømt mand, der lever i vore dage, og jeg skal fortælle jer lidt om ham.

Han er født i Tyskland — først blev han præst — senere læge, og samtidig studerede han musik. Han blev også lærer på universitetet, skrev mange bøger og fik endda tildelt Nobelprisen, så I kan nok forstå, at han blev berømt over hele verden for alt det, han kunne.

Men der er dog især een ting, som har fået alle mennesker til at beundre ham og holde af ham, og hør nu her hvorfor:

Denne berømte mand forlod alle de behageligheder, hans dygtighed kunne give ham.

Han drog ned til Afrika og oprettede der et hospital langt inde i junglen for spedalske indfødte.

Disse stakkels mennesker ofrer han nu al sin tid og hele sit liv i kærlighed og hjælpsomhed.

Albert Schweitzer er vore dages Sct. Georg.

Vi kan naturligvis ikke alle drage ud i verden og udøve store bedrifter, men vi kan hver især i vor daglige færden — i det små — hjælpe med til at gøre verden lidt bedre at leve i, hvis vi hver dag prøver at være ærlige, modige og hjælpsomme.

Når I nu om lidt skal aflægge jeres ulveløfte, så lad det ikke blot blive noget, I siger, men noget som I virkelig mener og lover — og som I hver dag vil gøre jert bedste for at holde.

Suhr.

femsindstyvende år. Hun blev meget rørt, da ulvene gav hende tre hurraer og sagde til mig, at hun meget gerne ville sige tak til dem. Hun syntes, at da de var hendes barnebarns egen flok, så var de også hendes børnebørn.

Nu jeg taler om min mor, så kunne jeg tænke mig at minde alle ulveunger om en gammel engelsk skik, som de burde tage op igen og gøre til en del af deres pligt overfor deres forældre — De Gamle Ulve i den første del af ulveloven. Det er denne:

På en bestemt dag om året plejede alle at vise deres mor en særlig ære. Det var dengang almindeligt, at det var midfaste-søndag. Men selvfølgelig kan det også være en anden dag. Det, du skal gøre, er at give eller sende din mor en lille gave kun for at vise hende, at du kan lide hende og gerne vil gøre noget for hende. Hvis du ikke kan give hende noget, så gør er eller andet, som hun vil sætte pris på, du gør.

Det er i hvert fald en god ting, at du tænker på at glæde hende, der har født dig til verden, som har passet dig og opdraget dig. Prøv at gøre noget, som kan få hende til at føle sig stolt over, at du er hendes søn, og gør aldrig noget, der kan få hende til at føle sorg eller skam over dig. Hun har gjort meget for dig, gør dette for hende.

Baden-Powell var også på dette punkt et forbillede for sine ulve og spejdere, ligegyldigt hvor han befandt sig i verden, og hvor travlt han havde, så fik han altid tid til at skrive hjem til sin mor, og når han skulle foretage sig meget vigtige ting, som f. eks. da han startede spejderbevægelsen, så ville han først tale med sin mor om det, før han tog en beslutning.

Når det nu atter er Mors Dag, så tænk på, hvad B.-P. har sagt til dig, men glem det heller ikke, når du selv bliver voksen, lad aldrig din mor sidde ensom og glemt.

God jagt

Lily.

Skal vi høre fra jer — om jeres pinse- og sommerlejre?

BANDEN

PÅ EVENTYR

ULVEFORTÆLLING AF ANNESOFIE HERMANN

TEGNINGER: THORA LUND

Sporene var i lang tid meget tydelige. Det havde været en ny patrulje, der havde været ude, nye og uerfarne som Haralds bande, så føreren havde gjort sig umage for at lægge tydelige spor. Drengene morede sig dejligt, den ene var ivrigere end den anden, de fantasifulde af dem så indianeraftryk og bøfler og blå elefanter, de mere fornuftige så kun pile, gode pile, lavet af grene og strå og sten — men lige meget, hvad de så i sporene, så morede de sig godt.

Men pludselig holdt sporene op. De holdt op af den gode grund, at her havde pigespejderpatruljen fundet sin skat, et halvt pund blandede bolcher, og de havde som pæne

spejdere naturligvis ikke smidt bolchepapiret omkring sig, så det var der ingen spor af. Der var bare ikke flere. Ulveungerne for rundt og kiggede og snusede i alle retninger, men de fandt ikke flere spor, for der var ikke flere spor.

Det gjorde dem en overgang lidt rådvilde, men ingenlunde modløse. Rasmus havde længe tænkt på sine 6 chokolademadder, og da ingen af dem havde ur på, kunne de ligeså godt bestemme, at klokken var så mange, at de passende kunne spise frokost. Leif klatrede op på en smukt ordnet brændestabel, der lå ved skovstien, og det syntes de andre også var en god idé, så de klatrede bagefter; hvis de havde sun-



get lidt mindre skingrende og falsk, havde skovfogeden måske ikke lagt mærke til dem, men nu kom han og skældte frygteligt ud, fordi de sad på vedbunken, og spurgte om deres fører ikke engang havde lært dem det, nogle mumlede »jok«, fordi de syntes det gik deres ulvæere for nær, at de ikke havde været ulve så længe, at de ikke vidste den slags ting. Kimbal O'Hara og Morten råbte højt »nej«, for de følte ridderligt, at fremfor alt måtte Gulla's ære reddes; naturligvis havde hun lært dem, at de ikke måtte sidde på brændebunker ved vejen — de havde bare ikke hørt ordentlig efter.

»Hvor er du dum!« hviskede Harald forbitret til Kimbal — men han var ligeglad, æren var reddet. Gulla's altså.

Hvad nu? Skovfogeden havde fjernet sig, inden Harald havde samlet mod sammen til at spørge, om han havde set en ung dame med morgenfruehår. Nu var de jo faktisk i den situation, at der ikke var flere spor at følge, og der var heller ikke mere mad i pakkerne, og mon det ikke ville være klogt at gå tilbage til stationen og se, om Gulla skulle være der, når alt kom til alt.

Men hvor var nu sporene blevet af? Man måtte vel kunne finde dem, selvom man nu skulle følge dem i omvendt orden. Men de var ikke til at finde. Drengene havde tumlet lidt rundt, inden de fandt den forbudte brændestabel at sidde på, og imens havde de mistet fornemmelsen af, hvor de sidst havde set sporet!

Det var egentlig kun Haralds hjerte, der slog lidt hårdt mod ribbenene nu, der var noget inde i ham, der sagde, at det hele ikke var som det skulle være. Men Jens sagde, at han kendte denne skov så godt, han kom her hvert år på pinsetur med sin far; hvis de gik den vej, som han slog ind på nu, ville de kunne finde vej eller ihvertfald mennesker, der kunne vise vej. Og så gik de fortrøstningsfuldt den vej, Jens kendte så godt. Det var stadig en dejlig dag og en dejlig skov, men vejen gik bare ikke til stranden, derimod stod de pludselig ved en lille skovsø.

(Fortsættes i næste nr.)

Naturfredningsdagen

bliver som bekendt søndag den 2. juni, og heri deltager alle fire spejderkorps. Det bliver altså igen en fælles opgave, som korpserne her i B.-P.'s jubilæumsår har sat sig for at løse. Vi sætter på forhånd store forventninger til et godt resultat, om det bliver godt, afhænger af dig. Det forudsætter nemlig, at alle spejdere rykker af hus. Vi regner altså med dig nævnte søndag!

Hvad skal vi så foretage os? Ja, det bliver ikke let at give svaret for jer allesammen, for det kan være forskelligt fra den ene by til den anden. Men de fleste af jer vil sikkert komme ud i de skove, der ligger i nærheden af byerne. Her er der — vi må sige desværre — mange mennesker, som har været min-

dre pæne mod skoven og dermed naturen ved at lade papir og flasker ligge og flyde. Det ser ikke godt ud, og de kedelige spor af søndagsgæsterne i skoven vil vi gerne være med til at slette. Altså drager vi ud og fjerner papir og flasker fra skovene. Men der er andre måder, hvorpå naturrensningen kan foregå. Vore mange badestrande trænger også til en rensning, nogle steder kan vi måske endda fjerne tang og sten, så badestranden bliver meget bedre at benytte. Derudover er der f. eks. parker, anlæg, grøfter, grønne stier at tage fat på. Jo, vi mangler ikke arbejdsområder. Du skal nok komme i sving. Derfor må du ikke svigte den 2. juni, når alle tiders store good-turn mod naturen løber af stabelen.

Skotte.

Ungarnsindsamlingen

(fortsat fra side 67)

Jeg havde aftalt med Erik Bach fra radioen — han mødte med vort hæderstegn på smokingen! — at vi skulle til lige inden og lige efter Radioavisen. Altså: Generalprøve med 30 udvalgte spejdere og det samme antal brugte spejderkokekar og masser af standere: »I kommer op foran fjernsynet således, tømmer karrene således og smiler — smiler — smiler.« De lovede mig alle at smile, men det betød nu ikke så meget, for de vendte gumpen til fjernsynsapparaterne.

Jeg brugte taktik og begyndte:

»Vi nåede desværre ikke de 100.000.« Der gik et medlidende suk gennem salen, men så brølede jeg, som jeg har lært det af kronhjortene her i Rold skov »men vi nåede syvoghalvfemstusindfemhundredetreds kroner!!!

Jeg har aldrig hørt en sådan jubel. Det virkede i alle tilfælde længe for en lille genert mand som mig.

Og så kom telegrammet fra Kolding-spejderne, der kort meddelte, at man rundede op til 100.000 kroner. — Godt skuldret, Kjærgaard.

Vi satte målet højt, og vi nåede det. Ja, vi nåede i og for sig højere,



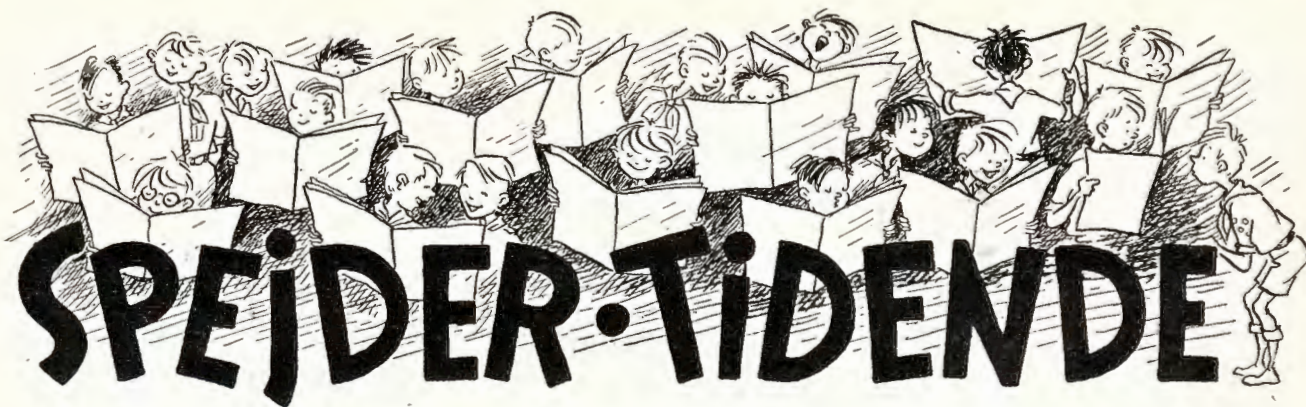
DA Frederik Als, der gjorde hele turen med, smiler veltillfreds.

for jeg har siden fået rapport fra troppe, der om lørdagen indbetalte direkte til Giro nr. 3, og vi véd, at Nykøbing Falster særskilt indtelegraferede 2500 kr.

Den rullende bankbus har fået pillet spejderplakaterne og de ungarske farver af. Vi er forlængst vendt hjem til vort daglige arbejde. Tilbage står mindet om en samlende spejder-goodturn for en god sag.

Tak alle førere, spejdere og ulve, fordi I tog imod udfordringen, tog den kastede handske op og viste, at I kunne trække på samme hammel.

Jens Hvass.



SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN



Ved ankomsten til Esbjerg. Lord Peter Baden-Powell hilser på DC Mogens Kring.

PETER BADEN-POWELL

har, inviteret af Sct. Georgsgilderne, været på et fjorten dages ophold her i Danmark. Efter sin ankomst til Esbjerg, hvor Erik Sjøqvist, landsgildemesteren for Sct. Georgsgilderne, modtog Peter Baden-Powell, og hvor divisionschefen for Vesterhavsdivisionen, Mogens Kring, var mødt op i spidsen for spejdere fra de fire korps, fortsatte P. B.-P. til Viborg, hvor der var en sammenkomst med gildebrødrene dér. Om eftermiddagen ankom P. B.-P. til Moskovgaard i Rold skov, hvor Jens Hvass, divisionschefen for Nørrejske division, havde arrangeret en sammenkomst. Her fik P. B.-P. overrakt et fotografi, som han blev meget glad for.

Det forestillede ham selv som ulveunge og var taget i Ermelunden i 1924 under jamboreen, hvor han var sammen med sin fader, verdensspejderchefen.

Under sit ophold her i landet, hvor Aalborg, Aarhus, Odense, København og Rønne blev besøgt, var Lord Peter Baden-Powell ofte interviewet til dagspressen, og vi har her nogle af udtalelserne:

»Jeg fik min første uniform, da jeg var fire år, og fra mit ottende år blev jeg regulært medlem af spejderkorpset. Som søn af dettes stifter blev jeg i ganske særlig grad aktiv, idet min fader stadigvæk prøvede sine nye ideer på mig. Jeg var så at sige en slags forsøgskanin.«

Om sit eget virke fortalte P. B.-P.: I 15 år — indtil 1949 — har jeg været politiofficer i Rhodesia, hvor jeg også fandt sin hustru. Men siden jeg vendte tilbage til England, har al min tid været optaget, dels af mit arbejde i Overhuset, dels af spejderbevægelsen. Jeg er gildemester for Sct. Georgsgilderne i Storbritannien. —

På et spørgsmål, om P. B.-P. havde noget at sige om spejderbevægelsen i Danmark, svarede han: Jeg vil sige som Montgomery: Den er »second to none«. Blot ville jeg ønske, at de to korps — de grønne og de gule — ville slutte sig sammen til et korps. Men som sagt, så hører spejderbevægelsen i Danmark til den højeste kvalitet af spejdere, vi kender i verden. Det er ikke for at smigre, at jeg siger det. Min fader mente det samme.

P. B.-P. har tidligere besøgt Danmark ikke mindre end 6 gange. I den anledning udtalte P. B.-P., at han følte noget særligt for Danmark som måske skyldtes, at han havde gået på en skole, hvis rektor var gift med en dansker, og derfor fik eleverne i dagliglivet kendskab til mange danske skikke. Bl. a. fejrede vi fastelavn på dansk maner. Resultatet blev, at jeg voksede op i en atmosfære, som var halvt dansk og halvt engelsk — og sådan følger jeg mig, og derfor er det at komme til Danmark som at komme til mit andet fædreland.

»Hvordan står spejderbevægelsen internationalt set?«

»Jeg tror på, at spejderbevægelsens broderskab kan medvirke til



RIDDERE

2. Holte trop
Gunnar Kirschberg
Bellahøj trop
PF Mogens Hansen
Kongsvang trop
Knud Dalbøge Andersen
5. Odense - Sct. Georgs trop
SM Ib Jørgensen

VANDRINGER

- 100 km
Sarsikena stammen
Bjørn Clausen
John Pedersen
Helmer Prihs
Steen Knudsen
Tuesminde trop
Niels Steenbjerg
75 km
5. Odense - Sct. Georgs trop
PF Bent Aagaard Nielsen
PF Kjeld Krag-Jensen
PA Poul Erik Hansen
PA Kjeld Frimuth Hansen
PA Erwin Hansen
Erik Harder
Vagn Larsen
Peter Bredsten
Ole Vind
Steen Riber
Søren Dyrup Jensen
Pionertroppen
PF Victor Buus
Berry Bldstrup
60 km
Hjalte trop
PF Torben Lerbech Jensen
PF Palle Bach
PA Lars Christensen
Jørgen K-mp
Paul Ulrich Mørch
Knud Otto Jeppesen
Ole Molgaard Andersen
Knud Lavard trop
PF Jens Lerche Nielsen
PA Svend Bohn Lorensen
Walther Tønshoff
Ib Krarup Larsen

- PA Ole Ramsnæs
PA Erik Følger
Hans Holbek
Pionertroppen
PF Flemming Sølberg
Lars Bo Nielsen
PA Niels Rødshagen
Poul Struve
Flemming Nielsen
Hasse Løfberg
Kurt Godtfredsen
1. Nørrebro trop
PF Torben Kann
PA Henning Kejser Nielsen
PA Jann Mathesen
Erik Kristoffersen
6. Østerbro trop
PF Per Hessdal Madsen
PA Erik Schmidt-Hansen
Jens Nørgaard
Preben Sørensen
Sct. Jørgens trop
Ebbe Raft Nielsen
Kjeld Jørgensen
Bjarne Høier
Mogens Kring
Keld Erik Hansen
5. Odense - Sct. Georgs trop
PF Erik Krogh Jensen
PA Kjeld Ulrik Jørgensen
Stig Luxhøj
Bo Roust
Jens Præstegaard

1. KL. SPEJDERE

- Pionertroppen
PF Victor Buus
PF Flemming Sølberg
Kongsvang trop
PF Per Grove Thomsen
Knud Dalbøge Andersen
John Lilles trop
PF Claus Frellsen
3. Hellig Anders trop
SM Tommy Jensen
SM Ib Kruse Jørgensen
Robin Hood trop
PF Erik Møller
1. Broager trop
Christian A. Petersen
Poul Flemming Højlund
Carlsen

VIBOR

2. Aabenraa trop
SM Erik Agger
5. Odense - Sct. Georgs trop
SM Ib Jørgensen
Sct. Jørgens trop
Jørgen Andersen

VÆBBERE

1. Viborg trop
PF Kurt Trangbæk
Petersen
PF Ole Pedersen
Frank Fjerring
Børge Kruse Rasmussen
Prins Hamlets trop
PA Poul Clausen
1. Risskov trop
Niels Arne Gadegaard
Finn Jensen
Olaf Poulsen
1. Rudkøbing trop
Finn Rasmussen
Ullerslev trop
PF Svend Petersen
Aaby Hasle trop
Mogens
Preben
Knud Lavard trop
PF Jens Lerche Nielsen
PA Jan Meinertz
Erik Menveds trop
PF Henrik Oxhøj
Kong Rings trop
PF Carl Erik Christensen
John Lilles trop
PF Kurt Christensen
9. Odense trop
PF Erik Schiller
5. Odense - Sct. Georgs trop
PA Per Lindemann
1. Broager trop
Niklaus Christensen
Poul Flemming Højlund
Carlsen
Søtroppen »Sundet«
PF Aage Jensen
PF Mogens Nielsen

Det er med beklagelse, at jeg må meddele, at dette nummer af »Spejdernes Magasin« er det sidste inden sommerferien. Der kommer altså ikke noget juni nr. Årsagen er den, at det store fine B.-P. blad, som de fire korps udsendte sammen i februar måned, har kostet en del mere end et normalt nr. af Spejdernes Magasin. For ikke i år at skulle forhøje prisen på Spejdernes Magasin har korpsledelsen besluttet og divisionscheferne billigt at inddrage juni nummeret af Magasinet. Derved er der opnået økonomisk balance. Det er nemlig en nødvendighed, at 20 øre ud af de 60 øre, man betaler for Spejdernes Magasin, går til korpsets drift, idet vi ikke har noget egentligt korpskontingent. Tilbage er der så 40 øre til fremstillingen af Spejdernes Magasin.

Men der er også noget at glæde sig over. Vi kan nemlig i redaktionen byde velkommen til to nye medarbejdere, der begge er tegnere. Det er »Suhr«, hvis borgerlige navn er Tove Glahn og flokfører i 2. Ordrup flok, og Fritz Bay, som er tropsassistent i 10. Aarhus trop. Du har allerede kunnet glæde dig over deres gode tegninger i sidste nummer af Spejdernes Magasin, og også i dette nummer vil du kunne finde tegninger fra deres hånd.

Når du næste gang ser Spejdernes Magasin, så er den store jubilæumsjamboree i England overstået. Vi kan dog ikke af tekniske grunde bringe stof fra jamboreen i vort september nummer, som vil være hos troppene den 20. august, og hvortil vi slutter redaktionen den 10. juli; men i oktober nummeret vil vi bringe meget stof fra den store begivenhed. Men foreløbig på gensyn til september!

Venlig spejderhilsen
Skotte.

COLLERUPHUS

Henvendelse om benyttelse af Colleruphus skal rettes til hyttevagten: Underbrandmester Per Udam, Dronninggårds Alle 9 B, Holte. Tlf. Holte 538.

internationalt samarbejde på længere sigt. Et bevis i sig selv er den enorme vækst, der er sket, siden min far startede bevægelsen med en håndfuld drenge i England for næsten et halvt hundrede år siden. Nu er der 11 mill. spejdere i næsten alle lande på jorden. Vi skal kunne samles til fred og harmoni. Vi er alle brødre, uanset klasse, nationalitet, farve eller kaste. Vi er knyttet sammen af fælles ideer og idealer.

Peter Baden-Powell var også i dansk radio og fjernsyn, idet han ved radioens Ungarns-udsendelse på Sct. Georgsgildernes vegne overrakte 10.000 kr. til Ungarnshjælpen.

JAMBOREE-DELTAGERE

I lodtrækningen om 30 kr. i opsparring til jubilæumsjamboreen er følgende udtrukket for marts:

Per Larsen, Uplandsgade 10, S., 4. Sundby. — Chr. Andersen, Hvedevænget 71, Næstved, 1. Næstved. — Søren Thoustrup Jørgensen, Roskildevvej 112, Valby, 2. Godthaab, — Jan Frederiksen, Skotterupgade 15, N. Øretroppen.

MEST FOR JAMBOREE DELTAGERE

Husk at få din uniform i orden i god tid —

priserne på uniformer ser du i det katalog, du fik med »Magasinet« i april.

Reglementerede

STRØMPER

fuldender
uniformen
og de er
ikke
dyrere end
andre.



Spejderstrømper med opslag

størr. 9	9½	10	10½	11
Uldne: 11,00	11,50	12,00	12,50	13,00
Perlon: 8,00	8,50	9,00	9,50	10,00

Gymnastikbukser

hvid sanfor satin m. bred elastik en virkelig fin kvalitet.

Drengestørrelser	8,85
Herrestørrelser	9,85

bestil dem i god tid.

Stop alle dine grejer i en SPEJDERRANSEL

med lomme kr. 49,50
eller hvis du er stor nok en

ROVERRANSEL

med 3 lommer kr. 63,00
Spejder- og rovransler er de af korpset godkendte og forbedrede tidligere benævnte jamboree-tornystre med meis.

Samme system — kraftigere

KIT-KAT RANSEL m. lomme

af webbing. 3 års garanti ..	75,00
Kit-Kat ransel for førere ..	81,00

De grejer der du'r får du i Depotet

Brug bestillingssedlen i det katalog du fik med »Magasinet« i april.

Spisegrejer f. eks. kan du få både i emaille og i plastic, et sæt består af 2 dybe tallerkener og et ordentligt krus.

Emaille pr. sæt	5,50
Mepal (hård plastic) pr. sæt	9,00

Spisebestik, rustfrit stål i pose
6,25—8,25

SPEJDER-KOGEBOG

117 slags mad og drikke 4,50

Patruljen arbejder: I LEJR

stort format 3,50

Omkring lejrbalet —

historier og sketch 3,00

Køb af
SOVEPOSE
er en tillidssag



derfor er der så mange, som køber den i Depotet — se alle priser i kataloget.

Vi har krølduldsposer til 39,00
men de fleste foretrækker cambric til 66,00—72,00

NB! Perlon soveposerne til 42,50 kommer desværre ikke hjem fra udlandet i år, som det var lovet os.

Dunsoveposer, garanteret tætte 88,00 93,00 103,00 113,00 123,00
Terylene-soveposer, orig. LAMA-»Dynella« og med betræk, som er siliconebehandlet, så det skyer smuds og vand 123,00 133,00
— og vi har posetæpper — se priserne i kataloget.



SE TIL VENSTRE om ransler.

Cykeltasker pr. par .. 19,50 22,00 29,50

Regnfrakker — mørk khaki

med »spjæld« som dækker, når du cykler
drengestørrelser 34,00 46,00
voksenstørrelser 54,00
KIT-KAT regnslag 36,50 53,85



Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunalærer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport

Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebroegvej 28, Sorø

Korpskontor:

Frydendalsvej 32, København
Telefon VE 3666
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret